

[Sundhedsministeren]

indgå med en vis vægt. Der er utrolig mange bemærkninger, og der er bilag til også, så hele beslutningsforslaget med bemærkninger og bilag omfatter hen ved en halv snes sider. Det må jo have en mening, at man har ulejliget sig i den grad, som tilfældet er. Man har meget detaljeret beskrevet en lang række krav og en lang række ønsker. Og nu har man meget travlt med at sige, at sådan var det slet ikke ment, det skulle ikke tages alvorligt, der skulle sandelig ikke ansættes mennesker til alt det her arbejde. Man taler om, at der skal ske en væsentlig styrkelse af indsatsen, men pludselig er det ikke noget merarbejde.

Man skriver i bemærkningerne: »Til at igangsætte og koordinere arbejdet i kommunen og tilknytte forebyggelses- og bevillingsnævnene skal ansættes en eller flere konsulenter. Udgifterne hertil betales fuldt ud af kommunen.« Om amterne skriver man, at der til at koordinere behandlingsarbejdet på amtskommunalt plan og i forhold til kommunerne skulle ansættes et nærmere bestemt antal konsulenter, og at udgifterne hertil skulle betales af amtskommunerne.

Nu forklarer man så, at det sandelig ikke er meningen, at de skal ansættes, for de er der i forvejen, og at de ikke skal have deres løn fra fonden. Jeg må sige, at der er meget få kommuner, som har konsulenter ansat. De har ansat socialrådgivere og mange andre typer personale, men de er faktisk rimelig vel beskæftiget, og hvis man pålægger kommuner nye opgaver, er man nødt til at efterleve det udvidede totalbalanceprincip, som er gældende for vores samarbejde med amter og kommuner. Jeg vil også nok sige, at hvis det var meningen fra starten, at det skulle være personale, der var ansat i forvejen, er det lidt underligt, at det ikke med en eneste sætning i dette righoldige materiale antydes, at man kunne benytte det personale, der var ansat i forvejen.

Jeg må sige, jeg er lidt imponeret af den tro skyldige holdning, som man lægger for dagen over for det udvidede totalbalanceprincip. Selv om kommunerne skulle vælge at lade dette arbejde udføre af allerede ansat personale, vil de så sikkert som amen i kirken stille krav om kompensation for det arbejde, som så skal udføres af nogle andre. Sådan er virkelighedens verden, og den kan jeg ikke lave om på.

Men hvis vi skal sige noget positivt, og det skal vi da indimellem, til hinanden, så er vi da enige i det sigte, at vi har et alkoholmisbrug, som forpligter os til en indsats, og jeg synes, vi ofrer megen opmærksomhed og mange midler på området, og jeg synes også, at der er positive resultater at aflæse.

Jeg synes, det er et gennembrud af kolossal rækkevidde, at arbejdsmarkedets parter, DA og LO, nu er gået aktivt ind i arbejdet med at få indført en alkoholpolitik på virksomhederne, at man nu har lagt sig i spidsen for at få denne meget nødvendige og udmærkede nyskabelse, og at man accepterer, at alkoholproblemer er problemer, man åbent diskuterer ligesom en lang række andre personaleproblemer. Jeg synes, det er en utrolig landvinding, der er gjort, og det batter meget mere end stribevis af offentlige ansættelser.

Et andet nybrud, som jeg er meget glad for, er det samarbejde, som nu er aftalt mellem Dansk Idræts-Forbund og Sundhedsstyrelsen om, at man vil gå ind i et aktivt samarbejde om at formidle oplysning om alkohol og alkoholmisbrug i idrætsforeninger. Jeg tror, der er en meget stor mulighed for at opnå de holdningsændringer, som lige præcis er det, vi har behov for. Når man skal påvirke menneskers holdninger, er det ikke givet, at den lykkeligste vej er den betonbelagte hen over stribevis af offentlige ansættelser.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Som jeg sagde i min første ordførertale, må vi igennem udvalgsarbejdet prøve at komme nærmere hinanden og komme nærmere en forståelse, og selv efter de bemærkninger, som ministeren gjorde, føler jeg stadig væk, at der er nogle muligheder for, at vi kan tale os til rette og gennem spørgsmål og svar finde ud af nogle ordninger.

Når jeg markerede, er det, fordi jeg godt vil sige, at lige præcis på de to hovedområder, som ministeren tog fat i her til sidst, nemlig hvordan situationen udvikler sig på arbejdsmarkedet og med hensyn til idrætsorganisationernes nye initiativer, er der en ganske nøje overensstemmelse med den udvikling, som vi har givet udtryk for at vi ønskede, hvor vi netop har sagt, at det ikke skal gøres til noget landspolitisk, men til noget, som man aftaler